

Slavno igralko, ženo, ki je veliko doživela, iritira ta mir in ta zadovoljnost. Usmiljenja skoro se ji vidi vreden človek, ki mu življenje prinaša tako malo. In enkrat, v sentimentalnem trenutku ga poljubi. V osemindvajsetletnem teologu se prebudi želja po sreči in življenju. Ali tu je njegova mati, tu je stric župnik, tu je končno igralka, ki mu zatrjuje, da je preslab za borbo, da ona sama ne osrečuje, nego niči. In tako odhaja v mesto; zanj zopet nastaja mir — teolog se vrača v semenišče. — Trije akti so za to fino psihološko študijo preveč.

O zgoraj omenjenih treh velikih historičnih dramah prihodnjič.

Izmed tujih dram so se uprizarjale 2 nemški: „Pravica“ Otta Ernsta in Fulde „Dvojček“. Maeterlinckovo dramo „Monna Vanna“ so dali desetkrat; igrali so še dve francoski in dve angleški veseloigri.

Gostovalo je triindvajset umetnikov, in sicer štirje v drami: Coquelin mlajši, Vela Nigrinova, Ljerka pl. Sramova in mladi Hrvat Ivo Raić Lonjski. V operi so gostovali med drugimi: Naval (v desetih operah), Ema Destinnova iz dvorske opere v Berlinu in Alica Cuciniova.

Dne 28. novembra se je proslavila dvajsetletnica otvoritve „Narodnega divadla“. Pela se je Smetanova „Libuše“.

Z. Jelovšek.

„Črešnjevi vrt“ se imenuje nova igra A. Čehova, ki se je uprizorila prvič dne 30. januarja t. l. v „Umetniškem gledišču“ v Moskvi. Vsebino in kratko oceno te igre, ki se nam je poslala iz Moskve, priobčimo prihodnjič.

Hermann Bahr je spisal, kakor znano, novo komedijo v treh dejanjih „Der Meister“, ki se je uprizarjala v letošnji sezoni v „Nemškem gledišču“ v Berlinu. Oceno te drame, doposlano nam iz glavnega mesta Nemčije, priobčimo prihodnjič.

Med revijami

Mirnyj trud, list za literaturo, umetnost in znanost, izhajajoč v Harkovu, je pod uredništvom A. Vjazigina z novim letom 1904 stopil v drugo leto. Nasproten kozmopolitičnim sanjarijam, deluje po načelu, da „izven narodnosti ni mišljenja, ne spoznanja, ne delovanja“. „Veliki, mogočni, pravedni in svobodni ruski jezik“ sam ob sebi rodi globoko vero v lepo bodočnost naroda, ki ga govori, vendar je treba v ta namen širiti obzor s pogledom po drugih Slovanih. Uglablajoč se vsestranski v njih literature in zgodovino, bomo spoznali — pravi uredništvo — občeslovanske interese in bolje pojmi svoje posebnosti in nedostatke. V dosego velike bodočnosti pa naj ne služi revolucija, temveč evolucija, zakaj „ne nasilja ne revolucije niso vedle in ne vedejo ljudi k blagosti“, ne zvonke besede, bojeviti klici, marveč — mirni trud, — mirno delo.

Dr. —č.

Izvestija St.-Peterburgskago slavjanskago blagotvoriteljnago občestva, o katerih smo poročali zadnjič, da so prinesla prevode poezij več slovenskih pesnikov, med njimi tudi Aškerčevih, so objavila v svoji januarski številki iznova nekaj Aškerčevih pesmi. Prevod je potekel iz peresa Sergěja Štejna in se čita prav gladko.